

Priloga 2:

1. Prepoved uporabe gnojil (tekoča gnojila, gnoj in mineralna gnojila) v prepovedanem obdobju (15.11. ali 1.12.)
2. Na kmetijskem gospodarstvu imajo zadostne skladiščne zmogljivosti za skladiščenje živinskih gnojil in bioplinske gnojevke.
3. Na kmetijskem gospodarstvu letni vnos dušika iz živinskih gnojil ne presega 170 kg N/ha kmetijskih površin.
4. Znotraj varovalnih pasov je prepovedano gnojenje z organskimi in mineralnimi gnojili, ne velja za iztrebljanje živali na pašnikih med pašo.
5. Znotraj varovalnih pasov velja prepoved uporabe FFS.
6. Nosilec živilske dejavnosti primarne pridelave živil ne daje v promet primarnih proizvodov živalskega ali rastlinskega izvora, če ugotovi ali utemeljeno sumi, da proizvodi niso varni.
7. Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ne daje v promet primarnih proizvodov živilorejske ali rastlinske proizvodnje namenjenih za krmo, če ugotovi ali utemeljeno sumi, da niso varni.
8. Nosilec živilske dejavnosti ob sumu ali ugotovitvi, da njegovo živilo ni varno, sprejme ustrezne ukrepe (obveščanje kupcev, umik in odpoklic) in obvesti o tem pristojne organe (npr. o pozitivnem izvidu notranje kontrole).
9. Nosilec dejavnosti poslovanja s krmo ob sumu ali ugotovitvi, da njegova krma ni varna, sprejme ustrezne ukrepe (obveščanje kupcev, umik in odpoklic) in obvesti o tem pristojne organe (npr. o pozitivnem izvidu notranje kontrole).
10. Mesa in mesnih proizvodov, ki izvirajo od farmskih živali, ki so bile tretirane s prepovedanimi snovmi, se ne daje na trg za prehrano ljudi.
11. Akvakulture in njihovi proizvodi, če vsebujejo prepovedane snovi, se ne dajejo na trg za prehrano ljudi.
12. Uporaba samo registriranih fitofarmaceutskih sredstev ali sredstev, za katera je bilo izdano dovoljenje za nujne primere, dovoljenje za vzporedno trgovanje ali dovoljenje za raziskave in razvoj.
13. Izvajalec varstva rastlin na najožjem vodovarstvenem območju (VVO I) ne uporablja FFS, ki so prepovedana za uporabo na najožjih VVO.
14. Vsa teleta v skupini imajo dovolj prostora, da se brez težav obračajo, vstajajo in legajo ter imajo na voljo minimalno neovirano talno površino glede na težo (1,5 m² za tele z živo maso pod 150 kg, najmanj 1,7 m² za tele z živo maso 150 kg ali več in manj kakor 220 kg ter najmanj 1,8 m² za tele z živo maso 220 ali več kg).

15. (Ne velja za gospodarstva, ki imajo na dan pregleda manj kot šest telet, in sesna teleta, ki so ob materi).
16. Objekti, boksi in oprema so iz materialov, ki ne povzročajo poškodb in niso škodljivi za teleta. Materiali morajo biti dovolj odporni in primerni za enostavno čiščenje in razkuževanje.
17. Vsa teleta v objektu so vsaj dvakrat dnevno pod nadzorom skrbnika.
18. Vsa teleta, ki so nameščena zunaj objekta, so vsaj enkrat dnevno pod nadzorom skrbnika.
19. Teleta, ki kažejo znake bolezni ali poškodbe, se takoj ustrezno zdravijo, pri čemer se za vsako tele, ki se na oskrbo skrbnika ne odziva, čim prej pokliče veterinarja.
20. Zagotovljena mora biti ločena namestitev bolnih, poškodovanih ali onemoglih telet v boksih z nastilom.
21. Vsa teleta so krmljena najmanj dvakrat dnevno.
22. V skupinski reji in pri omejevalnem krmljenju brez elektronskih krmilnih postaj imajo vsa teleta istočasno nemoten dostop do krme.
23. Zagotovljena je najmanjša predpisana neovirana talna površina za tekače v skupini. (in ločeno še za pitance, mladice in svinje, različne zahteve)
24. Vsi prašiči se krmijo najmanj enkrat dnevno.
25. Vsi posegi, ki se ne opravljajo za terapevtske ali diagnostične namene ali, ki niso namenjeni označevanju prašičev v skladu z ustrežno zakonodajo, ki pri živalih povzročijo poškodbo ali izgubo občutljivega dela telesa ali spremembo zgradbe kosti, so prepovedani.
26. Za živali mora skrbeti primerno število ljudi z ustreznim znanjem, usposobljenostjo ter odgovornim odnosom do živali.
27. Na kmetijskem gospodarstvu je določena odgovorna oseba za ustrezno oskrbo živali, da vsaj enkrat dnevno opravi redni nadzor nad njimi. Skrbnik živali mora zagotoviti redno preverjanje zdravstvenega stanja in dobrobiti živali, kar mora biti opravljeno tako pogosto, da se prepreči nepotrebno trpljenje živali.
28. Skrbnik mora preveriti stanje dobrobiti in zdravja piščancev v objektu najmanj dvakrat dnevno.
29. Na voljo je ustrezna razsvetljava, da se lahko kadar koli opravijo temeljiti pregledi živali.
30. Bolne, poškodovane in onemogle živali se takoj ustrezno oskrbijo in, če je treba, ločeno namestijo v prostorih ali primernih krajih s suhim in udobnim nastilom.
31. Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, po potrebi veterinarsko pomoč pri porodih ter ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali.

32. Živalim je zagotovljena primerna svoboda gibanja, če so razmere v boksu vsaj take, da nemoteno legajo, vstajajo, se obračajo in opravljajo fiziološke potrebe v skladu z načinom reje.
33. Če so privezane, privezi omogočajo nemoteno leganje in vstajanje in niso pretesni.
34. Objekti, boksi in oprema so iz materialov, ki ne povzročajo poškodb in niso škodljivi za živali. Materiali morajo biti dovolj odporni in primerni za enostavno čiščenje in razkuževanje.
35. Živali, nastanjene zunaj objektov, so, kadar je potrebno in mogoče, zavarovane pred neugodnimi vremenskimi razmerami, plenilci in drugimi nevarnostmi.
36. V neugodnih vremenskih razmerah morajo imeti na voljo najmanj zaščito pred močnim vetrom ali soncem in suh prostor oziroma suho mesto za počitek.
37. Skrbnik živali mora živali oskrbeti s primerno prehrano glede na vrsto živali in njene fiziološke potrebe.
38. Živali ne dobivajo hrane ali tekočine na način oziroma hrana ali tekočina ne vsebujeta snovi, ki bi lahko povzročile nepotrebno trpljenje ali poškodbe.
39. Vse živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.
40. Vse živali morajo imeti dostop do primerne vodnega vira ali pa jim mora biti omogočen dostop do napajanja na drug način.
41. Prepovedano je brez utemeljenega razloga povzročiti živali trpljenje, bolezen ali smrt ter mučenje živali. Na živalih niso vidne posledice namernega pohabljanja.
42. Izjema so pašne živali, ki si same poškodujejo dele telesa in poškodbe uhljev zaradi zatrganja ušesnih številčk.
43. Na živalih ni očitnih znakov poškodb zaradi neustreznega sistema reje.
44. Živali se smejo rediti le, če je na podlagi njihovega genotipa ali fenotipa mogoče pričakovati, da to ne škoduje njihovemu zdravju in dobremu počutju.